

[Bernhard Baunsgaard]

nister, som en avis bemærkede: træder vande med hovedet nedad?

Vi skal ofre og bevilge penge til vore museer, siger ministeren. Jeg er enig med hende. Hvorfor ikke et ord om, at fortsætter vi den kulturpolitik, vi har med hensyn til vore museer, så kan fremskridtspartiet glæde sig, for om nogle få år er der såmænd ikke noget at ofre penge på mere? Den luftforurening, vi har, nedbryder vore værdier. Nationalmuseet har gjort os opmærksom på det.

Ministeren taler meget om radio og fjernsyn, men ikke et ord om videopolitikken, skønt ministeren dog må vide, at for et par dage siden stod vi og diskuterede her i denne sal et forslag fra kristeligt folkeparti om at indføre forbud mod, at man frit kunne sælge videobånd. Ministeren har til kulturudvalget sagt, at hun ikke vil have forbud. I fjernsynet sagde hun det modsatte. Det havde været rart i dag at få at vide: hvad har ministeren omsider bestemt sig til? Er ministeren på dette punkt også frisindet? Ønsker hun, at man skal have tilbuddet, at man skal have chancen for at komme videre, eller skal vi begynde at sætter skranker?

Jeg havde håbet, at vi havde fået en mere klar, en mere holdningsfyldt redegørelse at tage stilling til i dag, ikke bare en lang redegørelse, hvor der siges så meget, at der også siges gode ting, men hvor man ikke rigtig har på fornemmelsen, at ministeren går alvorligt ind for det.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og ud sætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 11.53

Mødet genoptaget kl. 13.15

Forhandlingen genoptoges.

Arne Melchior (CD):

Hvor har de haft travlt i kulturministeriet – det har de vel altid – jeg har gennemgået ministerens redegørelse og fundet omtale af ikke færre end 9 udvalg og kommissioner. De to af dem har ganske vist for nylig afsluttet deres arbejde, som skal give anledning til lovgivning, men de syv er fortsat i gang. Der

er ikke noget at sige til, hvis der er travlt for kulturministeren personligt med alt det arbejde, der laves dér. Der har også været travlt med at lave en lang redegørelse, og mange har talt om længden. Hr. Bernhard Baunsgaard sagde det bl. a. på den måde, at når der står så meget, er der sikkert også meget godt i det; det kan der næsten ikke undgå at være. Fru Mette Madsen talte om smukke, store, flotte og gode ord, og det kan jeg tilslutte mig. Da jeg kun har et kvarter, må den side af sagen være så kort som her, og så er der sagt dermed, at CD kan tilslutte sig mange af tankerne, mange af intentionerne og mange af ønskerne.

Men hvor har fru Mette Madsen dog også ret i, at der er tale om en udstrakt mistillid til landets borgere. Jeg vil gerne citere et par ting, man har kunnet svinge sig op til, for man har åbenbart haft så travlt, at man ikke rigtig har fået læst korrektur på talen, da den omsider var færdig. I Folketingstidende 1980-81, sp. 9505, står der følgende godbid – spænd sikkerhedsbælterne!

»God kunst er ofte mere virkelig end virkeligheden.«

Det var da, hvad løjtnant von Buddinge ville have kaldt eine grausame Salbe. »God kunst er bedre end virkeligheden.« Selv med tilføjelsen om, at den gode kunstner kan påpege virkeligheden på en måde, som den enkelte borger ikke selv er i stand til at opfatte denne virkelighed på – og det kan jeg gå med til – minder det mig altså lidt om maleriet af en blomst, som var smukkere end blomsten selv. »God kunst er ofte mere virkelig end virkeligheden« – den tror jeg ikke på, selv om jeg har blik for paradokser.

Lidt før i talen (sammesteds, sp. 9504) finder vi følgende fremtidsperspektiv udmalet; ministeren frygter:

»... en fortsat isolering af mennesker i deres hjem foran fjernsynsskærmen, overstimulation fra et utal af TV-programmer, en international, strømlinjet bevidstløshed i et sanseløst forbrug af underholdningsindustri – multinationalt fremstillet med det formål at skabe profit på de mest primitive længsler og følelser i enhver af os.«

Det er vist, hvad Henrik Pontoppidan i anden sammenhæng har kaldt for »en ordentlig mundfuld«.

Med andre ord står der, at vi skal nok – dette »vi«, som jo går igen mange gange i